

Xuân tha hương

Xuân này nữa, ba lăm năm chẵn
Thời gian dài dằng dẳng chưa về
Thăm quê hương, thăm lại mẹ quê
Đã bao năm mong con mồn mỗi.

Lúc ra đi, lời chưa kịp nói
Chuyến tàu đêm giục giã ra khơi
Nhìn quê hương đã xa cách rồi
Lòng đau nhói khi xa đất Mẹ.

Trong âm thầm, mắt trào giọt lệ
Khóc quê hương, khóc mẹ đã già
Đâu ngờ rằng con phải lìa xa
Khi cha mất mới vừa an táng.

*
**

Đến xứ người khi trời vừa sáng
Mọi vật đều lạ lẫm ngỡ ngàng
Ba lăm năm chùng ẩy xuân sang
Trong cuộc sống, đâu vui gì Mẹ!

Mấy xuân qua - buồn, vì đơn lẻ
Ngồi cô đơn, mắt lệ chan hòa
Nhang khói lạnh, chiều ba mươi Tết
Chưa sắm sửa, kịp rước ông bà.

Phải ra xe đi làm vội vã
Chặng đường dài rong rũi kịp ca
Sao dòng lệ dâng tràn khóe mắt
Xuân xứ người lại nhớ quê nhà.

Con sẽ về thăm lại mộ cha
Chào mừng mẹ, cún g lạy ông bà
Viếng mọi nơi vào mùa xuân tới
Từ lâu rồi, con đã cách xa.

Châu Tâm

GA, Chiều Xuân 2010

Về thăm quê xưa

Bao năm dài thao thức
Hồn đầy bóng quê hương
Và người cha mồn mỗi
Thương nhớ con ngàn phương.

Hôm nay tôi trở lại
Xa lạ từng con đường
Cửa nhà nằm chen chút
Nhiều mảnh đời tang thương.

Cuộc sống luôn nhàn rồi
Trên xe bánh lăn dài
Sáng cà phê, chiều nhậu
Không cần biết ngày mai.

Tuổi già như lá úa
Chờ cơn gió thu về
Chiều mưa rồi sáng nắng
Đếm từng tháng ngày qua.

Về nhà mừng gặp lại
Ba gầy yếu hơn xưa
Đôi mắt mờ ngấn lệ
Miệng móm cười răng thưa.

Đêm nằm bên Ba ngủ
Nhớ tuổi thơ dạt dào
Hai mái đầu bạc tóc
Khuya thức trộm nhìn nhau.

Nghẹn ngào lời ly biệt
Xin trở lại năm sau
Thời gian còn hẹn được
Đời người có chờ nhau?

Châu Đốc, 23/7/2012

Vân Phi